

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

3ENDRIJŪ TEISINGUMO TEISMAS
AI KŪZŪSSĒGEK BĪRŪSĀGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPŌLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SŪDNY DVOR EURŪPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tlač a informácie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 36/06

2. mája 2006

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-341/04

Eurofood IFSC Ltd

SŪDOM, KTORÝ MÁ PRÁVOMOC ZAČAŤ „HLAVNÉ“ KONKURZNÉ KONANIE, JE AŽ NA RIADNE ODÔVODNENÉ VÝNIMKY SÚD TOHO ČLENSKÉHO ŠTÁTU, KDE SA NACHÁDZA SÍDLO DLŽNÍKA

Zásada vzájomnej dôvery vyžaduje, aby súdy iných členských štátov uznávali rozhodnutia o začatí konania bez toho, aby skúmali právomoc okrem prípadu, ak by takéto rozhodnutie porušovalo základné práva.

Eurofood, spoločnosť založená podľa írskoho práva so sídlom v Dubline, je 100%-nou dcérskou spoločnosťou talianskej spoločnosti Parmalat Spa. Jej hlavným predmetom činnosti je poskytovanie finančných nástrojov spoločnostiam skupiny Parmalat.

Dňa 24. decembra 2003 bolo povolené konanie o mimoriadnej správe voči Parmalat v Taliansku s cieľom jej priemyselnej reštrukturalizácie a za mimoriadneho správcu bol vymenovaný pán Bondi.

Na základe návrhu Bank of America NA z 27. januára 2004 na začatie konania o nútenej likvidácii Eurofood z dôvodu úpadku vymenoval High Court (Írsko) pána Farrella za predbežného likvidátora (provisional liquidator), čím mu zveril oprávnenie zhabať akýkoľvek majetok tejto spoločnosti, spravovať jej záležitosti, zriadiť bankový účet v mene uvedenej spoločnosti a zaobstarat' služby právneho zástupcu.

Dňa 9. februára 2004 bolo v Taliansku povolené konanie o mimoriadnej správe voči Eurofood a pán Bondiho bol vymenovaný za mimoriadneho správcu. Dňa 10. februára 2004 Tribunale civile e penale di Parma vytýčil pojednávanie na 17. februára za účelom vyhlásenia úpadku Eurofood, o čom bol pán Farrell informovaný 13. februára. Keďže uvedený súd sa

domnieval, že centrum hlavných záujmov tejto spoločnosti sa nachádza v Taliansku, dňa 20. februára 2004 rozhodol, že má medzinárodnú právomoc na určenie, že Eurofood je v úpadku.

Rozsudkom z 23. marca 2004 High Court rozhodol, že konkurzné konanie proti Eurofood bolo začaté v Írsku v deň podania návrhu zo strany Bank of America NA, a že toto konanie je „hlavným konaním“, keďže centrum hlavných záujmov Eurofood sa nachádza v Írsku. Uvedený súd sa rovnako domnieval, že okolnosti priebehu konania na Tribunale civile e penale di Parma sú spôsobilým dôvodom na to, aby írské súdy odmietli uznať rozhodnutie tohto súdu. Keďže High Court konštatoval úpadok spoločnosti Eurofood, nariadil likvidáciu tejto spoločnosti a vymenoval pána Farrella za likvidátora. Pán Bondi uvedený rozsudok napadol.

Za týchto okolností Supreme Court (Írsko) položil Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev niekoľko prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu nariadenia Spoločenstva o konkurznom konaní predovšetkým s cieľom určenia súdu, ktorý má právomoc vyhlásiť likvidáciu Eurofood¹.

Súd, ktorý má právomoc začať „hlavné“ konkurzné konanie

Podľa nariadenia Spoločenstva je **súdom, ktorý má právomoc** na začatie „**hlavného konkurzného konania**“, ktorého predmetom je majetok dlžníka nachádzajúci sa vo všetkých členských štátoch, **súd toho členského štátu, na území ktorého sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka**.

Za centrum hlavných záujmov spoločnosti, ktorá je dlžníkom, sa považuje **miesto registrovaného sídla**, kde dlžník pravidelne spravuje svoje záujmy.

Súdny dvor konštatuje, že uvedenú domnienku možno vyvrátiť iba vtedy, ak okolnosti, ktoré sú objektívne a zistiteľné tretími osobami, umožňujú preukázať existenciu reálnej situácie, ktorá sa odlišuje od situácie, akú umiestnenie uvedeného sídla má odrážať (tak by tomu mohlo byť najmä v prípade spoločnosti, ktorá nevykonáva žiadnu činnosť na území členského štátu, kde je umiestnené jej sídlo).

Ak spoločnosť vykonáva svoju činnosť na území členského štátu, kde je umiestnené jej sídlo, na vyvrátenie domnienky týkajúcej sa sídla nepostačuje skutočnosť, že jej ekonomické rozhodnutia sú alebo môžu byť kontrolované materskou spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte.

Uznanie rozhodnutia o začatí hlavného konkurzného konania súdmi iných členských štátov

Súdny dvor pripomína, že nariadenie stanovuje, že konkurzné konanie začaté v členskom štáte sa uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch od chvíle, kedy nadobudne účinnosť v štáte, v ktorom sa konanie začalo (pravidlo prednosti).

¹ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000, Ú. v. ES L 160, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191.

Zásada vzájomnej dôvery vyžaduje, **aby súdy iných členských štátov uznávali rozhodnutia o začatí hlavného konkurzného konania bez toho, aby boli oprávnené preskúmať právomoc súdu štátu, v ktorom bolo konanie začaté.**

Pojem „rozhodnutie o začatí konkurzného konania“

Súdny dvor uvádza, že mechanizmus, ktorý predpokladá, že možno začať iba jedno hlavné konanie, by mohol byť vážne narušený, ak by sa súdy členských štátov, ktoré súčasne konajú o návrhoch založených na úpadku dlžníka, mohli počas dlhšieho obdobia súbežne domáhať právomoci.

Súdny dvor s cieľom zabezpečiť účinnosť tohto systému rozhodol, že rozhodnutie vydané súdom členského štátu, ktorý koná na základe návrhu na začatie konania uvedeného v nariadení Spoločenstva založeného na úpadku dlžníka, predstavuje rozhodnutie o začatí konkurzného konania, pokiaľ v tomto rozhodnutí ide o zbavenie dlžníka dispozičných práv k majetku a vymenovanie likvidátora. Toto zbavenie dispozičných práv k majetku znamená, že dlžník stráca oprávnenie spravovať svoj majetok.

Dôvody neuznania konkurzného konania

Súdny dvor pripomína, že členský štát môže odmietnuť uznať konkurzné konanie začaté v inom členskom štáte, ak by účinky takéhoto uznávania boli v zjavnom rozpore s verejným poriadkom tohto štátu, s jeho základnými zásadami alebo s ústavnými právami a slobodami jednotlivcov.

V konkurznom konaní má právo veriteľov alebo ich zástupcov zúčastniť sa konania pri dodržaní zásady rovnosti prostriedkov osobitnú dôležitosť.

Členský štát teda môže odmietnuť uznať konkurzné konanie začaté v inom členskom štáte, pokiaľ rozhodnutie o začatí konania bolo vydané v zjavnom rozpore so základným právom byť vypočutý, ktoré má osoba dotknutá takýmto konaním.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Jazyky, ktoré sú k dispozícii: CS, DE, EN, ES, FR, HU, IT, PL, SK, SL

Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-341/04>

Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.

Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

